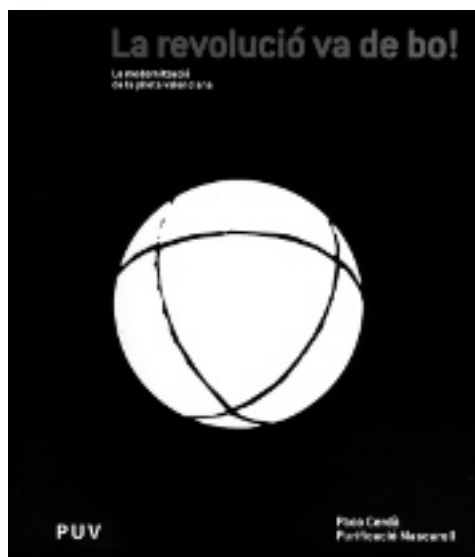

Pilota valenciana: un nou model per al segle XXI

La pilota valenciana protagonitza en els darrers anys un intens procés de modernització impulsat, en primera instància, per un canvi substancial del seu model organitzatiu dut a terme amb el propòsit d'adaptar-la als usos esportius contemporanis i incrementar-ne la seua incidència social.

LA REVOLUCIÓ VA DE BO!
LA MODERNITZACIÓ DE LA PILOTA VALENCIANA

PACO CERDÀ I PURIFICACIÓ MASCARELL

251 PÀGINES / 978-84-370-7618-8 / 30 EUROS

PUV, VALÈNCIA, 2009

Certament, la pilota valenciana encarava les darreres dècades del segle passat amb el llast d'un model obsolet on tot girava al voltant de la seua única font de finançament, les travesses i les propines consegüents, i on la seua condició d'expressió cultural específicament valenciana quedava atenuada pel seu caràcter minoritari i presumiblement residual.

Calia un colp de timó que capgirara del tot esta tendència i, sense renunciar a cap ni un dels seus trets més distintius, adaptara les estructures antiquades a uns nous temps que les estaven deixant enrere. I este colp de timó definitiu arribà el 2005 amb la creació de Valnet, un projecte empresarial que ha aconseguit equiparar els jugadors de pilota amb qualsevol altre treballador professional i que ha configurat un calendari amollonat de com-

peticions oficials que asseguren un circuit estable i continuat.

Simultàniament, la pilota ha arribat a les escoles i instituts com a matèria obligatòria dins dels programes d'Educació Física; s'ha creat un xarxa ben articulada d'escoles de pilota i centres de tecnificació; la televisió pública valenciana ha apostat fort per la programació de partides en horari de màxima audiència, tot experimentant amb un trinquet blau i una pilota blanca i augmentant sensiblement els recursos humans i tècnics per millorar l'espectacularitat de la retransmissió; s'ha integrat la pilota en un moviment internacional que organitza campionats continentals i mundials; i, fins i tot, diversos artistes –amb Manel Boix al capdavant– s'han deixat fascinar per la seua estètica, l'han incorporada a la seua obra i han aconseguit així redignificar, des del punt de vista cultural, un esport massa sovint menystingut i banalitzat.

En el llibre que ressenyem, el periodista Paco Cerdà i la filòloga Purificació Mascarell –amb l'assistència fotogràfica de José Antonio Monteagudo i un preàmbul més que oportú signat per Toni Mollà– analitzen este fenomen amb rigor i passió mitjançant deu reportatges i vint-i-tres entrevistes en pro-

funditat que atorguen la paraula a impulsors i discrepans, pilotaris i promotors, periodistes i trinqueters. L'obra adquirix així un to polièdric i coral, ben administrat pels autors que hi aconseguixen articular un discurs tan sòlid en el fons com brillant en les formes.

Menció especial mereix la seua maquetació i edició, beneficiades per la cura i el bon gust que impera d'uns anys ençà en el servei de publicacions de la Universitat de València i que arrodoneixen un treball excel·lent, que aconsegueix els seus objectius i esdevé el certificat més rotund d'allò que ja anunciava el seu títol. Efectivament, sembla que la revolució va de bo.

□ *Josep Vicent Frechina*
Lletres Valencianes, n° 27